

De planlocatie ligt in een zone met een lage archeologische verwachting. Voor dit soort zones geldt een vrijstellingsgrens van 2500 m² en een diepte van 0,3 m –Mv.

Het voorliggende plangebied heeft een omvang van 3500 m² en is zodoende groter dan de vrijstellingsgrens.

De geomorfologie van het plangebied wordt omschreven als laaggelegen vlakte van smeltwaterafzettingen afgedekt door stuifzandvlakte met geïsoleerde stuifzandduintjes. De bodem is niet echt vruchtbaar en is eeuwen in gebruik geweest als heide. Indien er archeologische waarden aanwezig zijn, zouden deze zich gelijk onder het maaiveld bevinden. Een groot deel van het plangebied werd lange tijd door schoolgebouwen ingevuld. Het moge duidelijk zijn dat bij de bouw de bodem flink geroerd is. Alle archeologische waarden zijn hierbij verstoord. Voor de huidige schoolgebouwen stond er binnen het plangebied meer bebouwing. Ook de aanwezigheid van bos geeft aan dat de bodem hier vanwege de ontginning en kap van stammen en stobben de bodem geroerd is. Al deze feiten maken duidelijk dat hier binnen het plangebied geen archeologische waarden meer verwacht hoeven te worden. Daarom wordt er geen archeologisch veldonderzoek verlangd.

Situatie 1832
1900

Situatie 1850

Situatie

Situatie 1949

Situatie 1972